

Kan vi stole på FN-organene som skal sikre oss? Dessverre er svaret "Nei".

Denne teksten ble først publisert som bloggpost på <http://einarflydal.com> den 08.08.2019

https://youtu.be/U_BggaPzvx0

Det begynner dessverre å gå opp for stadig flere at sentrale FN-organer ikke er til å stole på. Det er tragisk, for vi trenger dem. Ikke minst trenger små land som de nordiske, at FN-organene beskytter deres interesser, og ikke blir redskaper bare for de store aktørene - hva enten land, bransjer eller selskaper.

Men der er det en jobb å gjøre. Det viser Olga Sheeans video. Hun kjenner systemet fra innsiden. Hun presenterer sine funn i en 20-minutters video med dansk tekst.

Kanadieren Olga Sheean, selv mangeårig FN-medarbeider, har nå i en årrekke avdekket hvordan WHO går næringens ærend på bekostning av folkehelsen og serverer oss et løgnaktig syn på hva som er kunnskapsstatus om forholdet mellom EMF, helse og miljø.

De snart ti årene jeg har brukt på å grave meg ned i forskningen om menneskeskapt elektromagnetiske felt (EMF) og helse- og miljøvirkninger, har vist meg det samme bildet. Forskningen er ganske så klar: Menneskeskapt EMF - på det nivå vi bruker den til forbrukerartikler og i hverdagslivet - gir oss helseskader, akutt og over tid. Alle pålitelige og uavhengige gjennomganger viser det.

Men WHO - Verdens helseorganisasjon - lar et lite kontor på to personer, en antennespesialist og hennes sekretær, få lov til systematisk å undergrave tilliten til forskningsfunnene - under dekke av å foreta vitenskapelige vurderinger. Med hjelp fra konsulenter de henter inn fra ICNIRP - en privat stiftelse som fungerer som bransjens vitenskapelige alibi - framhever WHO-kontoret *The International EMF Project* svak og dårlig forskning som viser noe annet og antakelig en del forfusket forskning som skapes for å være "motbevis". Jeg skriver "antakelig", for slikt er alltid vanskelig å bevise sikkert, selv når indisiene er svært sterke. Det samme lille kontoret unngår

behendig også å nevne, eller å ta med i vurderingen, det store flertallet av forskningsrapporter som går bransjen imot og forteller at det nå står om folks helse og om vårt livsmiljø.

Det er retningslinjer fra ICNIRP, forsterket gjennom dette lille kontorets ICNIRP-medarbeidere - som vårt strålevern, Direktoratet for strålevern og atomsikkerhet (DSA) legger til grunn - tilsynelatende uten noen som helst faglig overprøving. Denne etaten har da heller ikke medisinsk kompetanse på området, sier den selv. Den administrerer bare et regelverk - som den selv har formet slik at alle strålende forbrukerartikler i praksis går fri så lenge de ikke brukes til å koke mat. Samtidig henviser alle de andre delene av helse-Norge bekymrede foreldre og skolesjefer og sinte strømkunder som ikke møter forståelse for at folk blir syke av slikt, nettopp til DSA som faglig autoritet på strålingens medisinske sider. De vet kanskje ikke at der er det tomt.

Resultat er et narrespill som får folk til å tro at helsevesenet vet hva det driver med og til å stole på. Det er også dette vi nå står overfor i forbindelse med smartmålerne og alle de som får helseplager fra dem, hjernekreft fra mobiler, svekket fruktbarhet fra mobilen i bukselomma, og deler av ME-epidemien som slår til når folk får økt EMF-belastning i omgivelsene. Disse sammenhengene er dokumentert "herfra til månen". Det dreier seg ikke om vitenskapelig uenighet, men om et spill drevet fram av bransjen og dens hjelpere som tilraner seg definisjonsmakten ved å føre journalister med (halv)ferdige artikler som skal fortelle verden om trådløshetens velsignelser.

Stadig flere gjennomskuer dette narrespillet som WHO's lille to-mannskontor driver med, både her i Norge og internasjonalt. Mange i helsevesenet forstår dette og sender meg eposter om det, men tør ikke rope det ut av frykt for sanksjoner. Forskere internasjonalt forstår det og advarer politikere og myndigheter. Politikere og miljøbevegelsen har derimot vansker med å ta det inn over seg - blant annet fordi det betyr at *det grønne skiftet* ikke kan være så trådløst som de har forestilt seg, og da trues tanken om at vi kan få til økonomisk vekst og et bærekraftig miljø på samme tid. Det er jo litt av en kamel å svelge. Går de så til helsemyndighetene og spør om råd, henvises de til DSA som øverste fagmyndighet, men uten medisinsk kompetanse, og får råd som kunne vært sitater fra WHO's *The International EMF Project*: "Vi følger godt med. Ingen helsefare er sikkert påvist."

Olga Sheeans video er verdt å se. Hennes funn er i alt vesentlig de samme som jeg langsomt og motvillig har måttet se i øynene gjennom de kilder jeg har tatt for meg: Forskningens "uenighet" om virkningene er fiktiv. "Uenigheten" er skapt gjennom systematisk undergraving av tilliten til den uavhengige forskningen i Europa, Kina og India, til den militære forskningen i USA og til den omfattende sovjetrussiske forskningen på langtidsvirkninger som har foregått over mange tiår. "*Bury it in science!*" - *Sett en haug forskere på det, da blir det skapt tvil og diskusjoner. Finansier forskning som ikke kan gi funn! Skap tvil ved å løfte fram forskning som ikke finner noe! Bruk målekriterier som ikke fanger opp problemet!* - har vært slagordet siden atomkraftnæringen og tobakksnæringen i USA satte inn PR-byråene for å slå tilbake angrepene mot dem på 1970-tallet. Slik kommer også de oppriktige sjelene til å bli bondefanget, og bidra med sitt til evige utsettelse før tiltak besluttes.

Det tragiske er at bransjens makt er så sterk. Denne bransjen tukler med forutsetningene for livet på vår klode når den vil sørge for at alle ting og alle våre aktiviteter skal knyttes trådløst sammen gjennom 5G, Tingenes internett, WiFi fra vugge til grav, smartmålere og smarte byer. Gro Harlem Brundtland kom til kort da hun satt som sjef i WHO. Det er lenge siden nå. Nå trengs det at nye og sterke motkrefter kommer raskt i sving. Det skjer kloden rundt, og telekomselskapene setter for tida av store beløp i sine regnskaper til å dekke tapte rettssaker. For de skjønner at det kommer.